

Josef Středula: O generální stávce rozhodne míra naštvanosti a strachu

strana 14

Ochrana osobních údajů a soukromí zaměstnanců

strana XI

Proč je víno ze Znovínu tak kvalitní

strana 22

Odbory potřebují vlastní tisk 4 a 20

S Františkem Bartákem o problémech vysokých škol 6

Co vše by měla obsahovat nájemní smlouva 10

Příklad hledejme na Islandu 16

Jak se podává žaloba na neplatnost výpovědi 11

Fantastický úspěch hnutí Obsadme Wall Street 17

Zařadte si mezi oblíbené: www.esondy.cz

Aktuální rozšířené vydání magazínu Revue Sondy - portál pro sebevědomé zaměstnance a firemní kulturu.

Nejjednodušší objednávka předplatného Revue Sondy - pomocí SMS SMS pošlete na č. 739 534 613 (platí pro všechny operátory) ve formátu:

OBJ SONDY JMENO PRIJMENI ULICE C.DOMU MESTO PSC

Při psaní zpráv používejte velká písmena bez diakritiky. Za zprávu v max. délce 160 znaků.

Představ si, že Kalousek řekl, že je nemorální, aby si malá skupina lidí vzala obyvatelstvo jako rukojmí - řeknu ti, Janičko, že takovou sebekritiku jsem od pana ministra financí opravdu nečekal!

Kresba: Michal MARČÁK

sondy revue

PRO SEBEVĚDOMÉ ZAMĚSTNANCE
A FIREMNÍ KULTURU

Zachraňují se banky, ne lidé

Nejlépe se žije ve společnosti, kde je velmi početná a bohatá střední třída. Na ní byl postaven i americký zázrak. Nyní během života jedné generace procento superbohatých získalo absolutní moc a zničilo tuto „zlatou“ americkou střední třídu. A to natolik, že se začalo dít neuvěřitelné. V New Yorku se demonstruje proti viníkům – bankám. Jak se zrodilo hnutí Obsadme Wall Street popisuje v tomto čísle Revue Sondy známý americký sociolog, historik a ekonom Immanuel Wallerstein. Nejde o hrstky zkrachovalců a zoufalých křiklounů, jak by naše média ráda psala. I renomovaní akademici USA se nechali slyšet, že jde o útok oprávněný. V roce 2008 byly na chvíli „zachráněny“ banky, nikoliv ekonomiky, americký bankovní systém se nikdy z krize nevymanil, protože Wall Street bráníla jakýmkoliv reformám. Teď se finanční svět opět ocitá v bludném kruhu, evropské banky zoufale požadují záchranu v podobě astronomických miliard eur. Evropský finanční kolaps může dorazit americký bankovní systém. Britské banky právě dostaly 75 miliard liber, za poslední dva roky je to už celkem 275 miliard liber. Nikdo netuší, kam se poděly, proslýchá se, že hodně šlo do zahraničí na nesplacitelné dluhy, hodnota libry se snížila, vzrostla inflace. Všichni vědí, že peníze dané bankám k ekonomickému růstu nepovedou, politici však nic jiného neumějí než jim přihazovat další sumy a škrtat v rozpočtech. Myslet si, že naše banky jsou zdravé, protože stát je v minulosti hodně sanoval, je omyl, jsou to jen dcery mateřských bank, které když půjde do tuhého, se budou chovat jako macechy.

Náš ministr financí v duchu hesla, že je třeba ještě více podpořit ty, co mají hodně, aby měli ještě víc, připravil úspěšnou akci se státními dluhopisy. Chcete-li znát pravdu o tom, pro koho je hlavně úspěšná, vřele doporučuji přečíst si strany 8, 9 a 12.

Jana Kašparová

Mgr. Jana KAŠPAROVÁ,
šéfredaktorka